

Počet zmínek: 1

Online: 1 |

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Doubravka Novotná: Hudba je pro mě životní pracovní náplní a štěstí, že se jí můžu věnovat, mám velké

[přejít na web](#), [zobrazit sken](#)

Online, Datum publikace: 07.11.2025 6:00, Datum importu: 07.11.2025 6:15, Zdroj: kultura21.cz, Autor: Veronika Pechová, Periodicita: Denně, Provozovatel: kultura21.cz, Země: CZ, AVE: 5 000 Kč, GRP: 0,12, OTS: 11 235, Měsíční návštěvnost: 11 491, RU/den: 11 235, RU/měsíc: 149 157

„Já všeobecně ráda ztvárňuji role. Miluju hereckou složku opery a baví mě postavy, které zažívají velký vývoj během představení.

Miluju, když můžu s postavou přemýšlet a prožívat,“ přiznává sopranistka a členka opery **Národního divadla** Brno Doubravka Novotná, velká milovnice děl Leoše Janáčka.

O sobě říkáte, že jste hrdá rodačka z Moravy, konkrétně z Hodonína. Jak na čas dětství vzpomínáte? Kdy se u vás zrodila láska k hudbě, konkrétně ke zpěvu? Jak to začalo?

Moje dětství bylo krásné, trávil jsem volný čas hlavně venku s kamarádkami, lezly jsme po stromech v lese, koupaly se v tom nejspínavějším rybníku v okolí několika kilometrů a pořád něco vymýšlely. Kromě toho jsem měla několik kroužků, balet, výtvarku a později klavír. S maminkou nebo prarodiči jsem byla v podstatě každý víkend někde na výletě. Myslím, že maminka opravdu dbala na to, abych měla čas naplněný a podporovala mě ve všem, co mě bavilo. Lepší bych si to nemohla přát.

Lásku k hudbě jsem měla vždy, u nás doma se pořád zpívalo a na všech videích už od malička zpívám nebo předvádím nějakou taneční kreaci. Ale o opeře jsem nevěděla v podstatě nic, jen mi připadalo, že se tam zpívá fakt divně. Až když jsem byla v 8. třídě mě moje teta – učitelka vzala se svými studenty na operu do Brna. Byla to nádherná Prodaná nevěsta v režii Ondřeje Havelky. A mě to naprosto dostalo. Doma jsem hned mamce řekla, že bych chtěla na zpěv, nastoupila jsem na ZUŠ a o pár měsíců později už jsem vyhrála první soutěž. Pak už jsem chtěla jen na konzervatoř a zpívat dál.

Zpěv jste studovala na Konzervatoři v Brně u Blanky Morávkové a pokračovala na JAMU pod vedením sopranistky Heleny Kaupové. Jak vás tyto dámy profesně ovlivnily?

Pěvecké vedení je asi pro každého mladého zpěváka naprosto zásadní a během konzervatoře, kdy se puberták rozhodne všechno vsadit na tuto jednu kartu, elementem formujícím celý život. Měla jsem štěstí, že paní profesorka Blanka Morávková se mnou pracovala velmi citlivě a pečlivě. Později mi pomohla vybrat i pedagožku, u které jsem měla pokračovat na JAMU. Helena Kaupová je úžasná a jen díky ní umím, co umím. Krom toho, že sama byla fenomenální pěvkyně (její Jenůfa je pro mě nezapomenutelná) je opravdu člověk na svém místě ve výuce zpěvu, ale během studia mi předala mnohem víc než jen techniku, ale komplexní vhled do operního umění. V mém životě zůstala i po skončení studia a je mojí kamarádkou i rádkyň.

Během studií na konzervatoři jste zpívala s dechovkou. Pro komorní operu JAMU jste nastudovala Královnu noci v Kouzelné flétně nebo Chytračku ve stejnojmenné opeře. Jednou jste řekla: „Na operu jsem poprvé šla v Brně a tento žánr mi okamžitě učaroval.“ Čím vás opera tak zaujala?

Myslím, že to, co mě na opeře hned napoprvé chytlo, je její velká sugestivita. Spojení mnoha složek, které spolu můžou produkovat dokonalý výsledek. Celkově to, jak divadlo vytváří pro jeden večer úplně nový svět a příběh, mě hrozně baví. Když teď můžu být součástí toho všeho přímo na jevišti, moc si užívám to flow.

V rámci komorní opery na JAMU jsem zpívala myslím pět rolí a je nutno říct, že to byla významná zkušenost. Je moc důležité, že na JAMU komorní opera funguje, protože jako příprava pro nejen pěvce, ale i režiséry, dirigenty a mnohé další obory je nenahraditelná.

Na profesionální scéně jste debutovala v roce 2017 rolí Jano v opeře Její pastorkyně na scéně **Národního divadla** v Praze, kde jste se stala stálým hostem. A od té doby jste zpívala řadu krásných rolí. Jaké to je zpívat ve Zlaté kapliče? Krásné, zodpovědné, a ne vždy jednoduché. Debutovat tam úplně poprvé na profesionální scéně byl velký stres. Je to

naše první scéna a s tím se samozřejmě pojí požadavek té nejlepší kvality. Jsem **Národnímu divadlu** nesmírně vděčná za všechny příležitosti, které mi dosud dali. Jedna z prvních rolí, co jsem tam zpívala byla Žínka v Rusalce a vzpomínám si, jak jsem ve scéně třetího jednání ležela na zemi a dívala se na ten krásný strop a byla opravdu vděčná. Ale upřímně řečeno, v rámci mojí práce si nejvíce vážím kvalitní práce a skvělých kolegů. Když se nějaká inscenace opravdu povede, všechno si sedne, jak má a funguje, všichni to cítí, že je to to ono, je úplně jedno, kde se to hraje, samotné to, že se to děje, je ten největší úspěch a potěšení.

Od sezóny 2024/2025 jste členkou opery **Národního divadla** Brno, kde vystupujete v rolích jako je Musetta v Bohémě, Morgana v Alcině, Zuzanka ve Figarově svatbě, Nannetta ve Falstaff nebo Valencienne ve Veselé vdově. Jaké role ráda ztvárňujete? Máte nějakou oblíbenou, osudovou? Koho nebo v čem byste si ráda zazpívala?

Jsem mladá sopranistka a bohužel charakter rolí, které mě potkávají je už poměrně monotónní. To říkám se vší láskou a úctou. Jsou to nejvíce energické, koketní, šibalské postavy. Je skvělé se na jevišti smát a dovádět, ale doufám, že už přijde i něco trochu jiného. Cítím, že se potřebuji dotknout i něčeho dalšího, nerada bych stagnovala v jednom hereckém i pěveckém vyjádření. Snad takové role přijdou s věkem. Konkrétně bych se ráda vrátila třeba k postavě Ofélie z Hamleta. Sice mladá dívka, ale její příběhová linka je hluboká a bolestná. Ale abych se vrátila k otázce, jaké role ráda ztvárňuji. Já všeobecně ráda ztvárňuji role. Miluju hereckou složku opery a baví mě postavy, které zažívají velký vývoj během představení. Miluju, když můžu s postavou přemýšlet a prožívat. Primárně jako zpěvačka bych si teď ráda zazpívala víc belcanta, Donizetti nebo Bellini. Ale charakterově a hudebně mě nejvíc baví novější díla počínaje Janáčkem a Martinů.

Figarova svatba

V jednom rozhovoru jste přiznala, že jste velkou milovnicí Leoše Janáčka, v jehož operách jako Její pastorkyně či Výlety páně Broučkovy jste zpívala. A co další skladatelé?

Samozřejmě, že je spousta úžasných děl, ale když přijde na otázky typu, kdo je ten nej, je to pro mě Janáček. Ale neznamená to, že bych si jinou hudbu neužívala taky stoprocentně. Občas, a tedy čím dál častěji si zazpívám baroko, což je úplně jiný pecka vesmír, který stále nadšeně objevuju, pěvecky mě hodně baví zmíněné bel canto. Ale byl by to telefonní seznam, kdybych měla povídat o dílech a autorech, co se mě nějak dotýkají. Každopádně kdybych si mohla vybírat role, výběr by vždy souvisel s komplexitou díla, nejen s jeho hudební složkou.

Vaše umělecké výkony vám vynesly dvě nominace na Cenu Thálie a také dvě nominace na ostravskou Cenu Jantar. Co to pro vás znamená?

Je to určitě krásné ocenění mojí práce a vždy jsem šťastná, když se dozvím, že moje ztvárnění nějaké postavy komisi i jednotlivce zaujalo. Třeba jednou i nějakou takovou cenu získám, a to budu rozhodně úplně nadšená. Primární hodnotu pro mě ale má ocenění od lidí, co jsou více přítomni u procesu mého vývoje nebo vývoje inscenace. Ocenění od lidí, kteří například ví, jaké úskalí role mě trápí, co se mi třeba ne vždy povede, ocenění lidí jejichž kvalit si sama cením. Když mě třeba pochválil po koncertě Sir Simon Rattle... to považuji za významné ocenění.

Alcina

Jednou jste řekla: „Hudba je radost. Bez hudby by byl můj život prázdný. Je prostředkem objevování a překonávání sama sebe, hledáním rovnováhy. Mám štěstí, že mě práce naplňuje.“ Platí to stále?

Tak tohle jsem bohužel ani tak neřekla, jen to do neautorizovaného rozhovoru napsala paní redaktorka. Nepříjemná zkušenost, ale zkušenost. Hudba je radost, ale můj život by bez ní rozhodně prázdný nebyl. Jestli by mi chyběla? Nepředstavitelně. Ale mám spoustu zálib, co mě dělají naplněnou i šťastnou. Na prvním místě je pro mě ale vždy moje rodina, můj drahý manžel. Hudba je pro mě životní pracovní náplní a štěstí, že se jí můžu věnovat mám velké.

A co další zájmy a koníčky, máte na ně čas? Jak ráda trávíte chvíle volna?

Někdy je času víc někdy míň, asi jako u každého. Rozhodně už ale vím, že je relax potřeba. Ráda ve volnu sportuji, chodím běhat, cvičit, loni jsem začala hrát tenis, ale jak moc mě baví, tak moc mi nejde. Miluju turistiku a hory, ale na ty se najde čas opravdu jen málo kdy. Užívám si ale i obyčejné procházky na které chodím se svou nej kamarádkou a povídáme si. Zrovna teď mám volnější období a využívám ho k drobné rekonstrukci bytu, což mě úplně nadchlo a nesmírně se raduju z učení se, jak se, co dělá. Díky prarodičům mám i velký vztah k výtvarnému umění.

Doubravka Novotná:

Narodila se v roce 1993 v Hodoníně jako Doubravka Součková.

V roce 2015 absolvovala brněnskou konzervatoř a v roce 2020 JAMU v Brně (MgA.).

Dvě nominace na Cenu Thálie – Ofélie v Hamletovi a Morgana v Alcině.

Dvě nominace na Cenu Jantar – inscenace Bílý pán aneb Těžko se dnes duchům žije a Julietta aneb Snáři.

Pravidelně vystupuje v **Národním divadle** v Praze, v **Národním divadle moravskoslezském** v **Ostravě**, Divadle J. K. Tyla v Plzni nebo v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích.

Od sezóny 2024/2025 je stálou členkou operního souboru **Národního divadla** Brno.

Více info: www.doubravkanovotna.com.

Foto: Marek Olbrzymek

Jsem mladá sopranistka a bohužel charakter rolí, které mě potkávají je už poměrně monotónní. To říkám se vši láskou a úctou. Jsou to nejvíce energické, koketní, šibalské postavy. Je skvělé se na jevišti smát a dovádět, ale doufám, že už přijde i něco trochu jiného. Cítím, že se potřebuji dotknout i něčeho dalšího, nerada bych stagnovala v jednom hereckém i pěveckém vyjádření. Snad takové role přijdou s věkem. Konkrétně bych se ráda vrátila třeba k postavě Ofélie z Hamleta. Sice mladá dívka, ale její příběhová linka je hluboká a bolestná. Ale abych se vrátila k otázce, jaké role ráda ztvárňuji. Já všeobecně ráda ztvárňuji role. Miluju hereckou složku opery a baví mě postavy, které zažívají velký vývoj během představení. Miluju, když můžu s postavou přemýšlet a prožívat. Primárně jako zpěvačka bych si teď ráda zazpívala víc belcantů, Donizetti nebo Bellini. Ale charakterově a hudebně mě nejvíce baví novější díla počínaje Janáčkem a Martinů.

Figarova svatba

V jednom rozhovoru jste priznala, že jste velkou milovnicí Leoše Janáčka, v jehož operách jako Její pastorkyně či Věleby páně Broučkovy jste zpívala. A co další skladatelé?

Samozřejmě, že je spousta úžasných děl, ale když přijde na otázky typu, kdo je ten nej, je to pro mě Janáček. Ale neznamená to, že bych si jinou hudbu neužívala taky stoprocentně. Občas, a tedy čím dál častěji si zazpívám baroko, což je úplně jiný pecka vesmír, který stále nadšeně objevuju, pěvecky mě hodně baví zmíněné bel canto. Ale byl by to telefonní seznam, kdybych měla povídat o dílech a autorech, co se mě nějak dotýkají. Každopádně kdybych si mohla vybírat role, výběr by vždy souvisel s komplexitou díla, nejen s jeho hudební složkou.

Vaše umělecké výkony vám vynesly dvě nominace na Cenu Thálie a také dvě nominace na ostravskou Cenu Jantar. Co to pro vás znamená?

Je to určitě krásné ocenění mojí práce a vždy jsem šťastná, když se dozvím, že moje ztvárnění nějaké postavy komisi i jednotlivce zaujalo. Třeba jednou i nějakou takovou cenu získám, a to budu rozhodně úplně nadšená. Primární hodnotu pro mě ale má ocenění od lidí, co jsou více přítomní u procesu mého vývoje nebo vývoje inscenace. Ocenění od lidí, kteří například ví, jaké úskalí role mě trápí, co se mi třeba ne vždy povede, ocenění lidí jejichž kvalit si sama cením. Když mě třeba pochválil po koncertě Sir Simon Rattle... to považuji za významné ocenění.

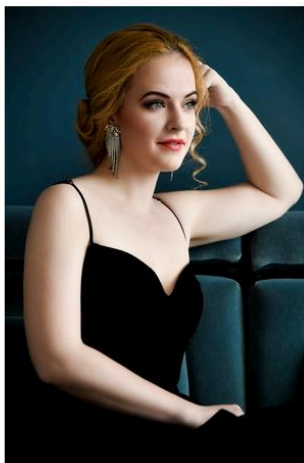
Alcina

Jednou jste řekla: „Hudba je radost. Bez hudby by byl můj život prázdný. Je prostředkem objevování a překonávání sama sebe, hledáním rovnováhy. Mám štěstí, že mě práce naplňuje.“ Platí to stále?

Tak tohle jsem bohužel ani tak neřekla, jen to do neautorizovaného rozhovoru napsala paní redaktorka. Nepříjemná zkušenost, ale zkušenost. Hudba je radost, ale můj život by bez ní rozhodně prázdný nebyl. Jestli by mi chyběla? Nepředstavitelně. Ale mám spoustu zálib, co mě dělají naplněnou i šťastnou. Na prvním místě je pro mě ale vždy moje rodina, můj drahý manžel. Hudba je pro mě životní pracovní náplní a štěstí, že se jí můžu věnovat mám velké.

A co další zájmy a koníčky, máte na ně čas? Jak ráda trávíte chvíle volna?

Někdy je času víc někdy méně, asi jako u každého. Rozhodně už ale vím, že je relax potřeba. Ráda ve volnu sportuji, chodím běhat, cvičit. Ioni jsem začala hrát tenis, ale jak moc mě baví, tak moc mi nejde. Miluju turistiku a hory, ale na ty se najde čas opravdu jen málo kdy. Užívám si ale i obyčejné procházky na které chodím se svou nej kamarádkou a povídáme si. Zrovna teď mám volnější období a využívám ho k drobné rekonstrukci bytu, což mě úplně nadchlo a nesmím se radovat z učení se, jak se, co dělá. Díky prarodičům mám i velký vztah k výtvarnému umění.

Doubravka Novotná:

- Narodila se v roce 1993 v Hodoníně jako Doubravka Součková.
- V roce 2015 absolvovala brněnskou konzervatoř a v roce 2020 JAMU v Brně (MgA.).
- Dvě nominace na Cenu Thálie – Ofélie v Hamletovi a Morgana v Alcíně.
- Dvě nominace na Cenu Jantar – inscenace Bílý pán aneb Těžko se dnes duchům žije a Julietta aneb Snaři.
- Pravidelně vystupuje v Národním divadle v Praze, v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě, Divadle J. K. Tyla v Plzni nebo v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích.
- Od sezóny 2024/2025 je stálou členkou operního souboru Národního divadla Brno.
- Více info: www.doubravkanovotna.com.

Foto: Marek Olbrzymek

